

have Lov til at vælge imellem. Det synes jeg egentlig er en Karikatur af en Menigheds Ret til at vælge sine Præster. Dertil kommer, at vedkommende Provst ogsaa er Leder af Præstevalget og bestemmer Rækkefølgen, hvori Præstevalget skal foregaa indenfor de vedkommende Menigheder. Det forekommer mig, at baade Ministeren og vedkommende Præst paa Forhaand har en afgørende Indflydelse paa, hvilke Præster vedkommende Menigheder faar. Naar man tænker sig, at der kan komme en Mængde Ansøgere til de forskellige Embeder, saa kan det godt have Indflydelse, om hvilket Embede der først bliver afholdt Valg, og der har man, synes jeg, ved, at det er Provsten, der bestemmer Rækkefølgen, paa Forhaand givet Provsten en Ret til Indflydelse paa, hvilken Præst Menigheden faar. Jeg vilde have fundet det mere rimeligt, at vedkommende Menighedsrepræsentation havde faaet alle Ansøgninger tilsendt, for at den derefter kunde indstille tre, som Menigheden saa kunde vælge imellem. Men det er muligt et Forhold, som ikke kan ændres. Det er muligt, at det er noget, der er taget fra de gamle Love dernede; jeg har nævnt dette Forhold for at høre den højtærede Kirkeministers Stilling, om der mulig kunde være Tale om at ændre dette Forhold.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

De faldne Udtalelser giver mig kun Anledning til at begynde med at takke, thi jeg kan deraf slutte, at der er Udsigt til, at Lovforslaget hurtigt kan føres gennem dette Ting og forhaabentlig ogsaa hurtigt gennem Folketinget, hvad der ogsaa er nødvendigt, hvis man vil fremme Valgene i de sønderjydske Landsdele og faa Sagerne i Orden i den kortest mulige Tid. Detærede 19de landstingsvalgte Medlem (Jefsen Christensen) har spugt, om jeg forstod § 2 i Loven saaledes, at Afstemningerne i Menighederne om, hvorvidt man ønskede Præstevalg eller ej, kunde foretages inden den 15. December. Det er ikke muligt at sig ganske bestemt, om det kan naas, men jeg haaber det. Det endelige Præstevalg vil imidlertid ikke kunne naas inden den Tid. Embederne skal jo opslaas ledige i de Tilfælde, hvor en Menighed udtaler sig for Præstevalg, og der skal være den fornødne Ansøgningsfrist og den fornødne Tid til, at Ansøgningerne kan sendes ind til Provstiudvalget. Selve Valget af Præster vil saaledes ikke kunne finde Sted til den 15. December, men jeg kan ogsaa i saa

Henseende tilsige det ærede Medlem, at der fra Ministeriets Side vil blive gjort alt muligt for at fremme Valget saa meget som muligt. Affattelsen af § 2 hindrer jo ikke dette, tværtimod. § 2 siger ikke, at det skal være indtil den 15. Juni, inden alt det kan ske, men at Fristen kan forlænges indtil senest den 15. Juni; alt-saa ikke, at den skal forlænges til det Tidspunkt. Det er derfor mit Haab, at der langtfra skal medgaa et halvt Aar dertil, men at vi, naar vi nu faar Lovforslaget ført igennem, straks kan tage fat paa Sagen og lade Afstemningen i de Menigheder, hvor der skal stemmes om, hvorvidt man ønsker Præstevalg eller ej, foregaa hurtigst muligt. Jeg vil stræbe hen til, at disse Afstemninger kan foregaa saa vidt muligt alle sammen inden den 15. December. Derimod skal, som sagt, selve Præstevalgene have sin Tid baade af Hensyn til Opslag af Embederne og Præsentationen af Ansøgningerne for Provstiudvalget og saa igen Præsentation af de 3 Ansøgere for Menighederne. Men jeg antager, at den største Interesse knytter sig til at faa den første Afstemning fremmet saa meget som muligt; det andet kommer af sig selv.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) gav Lovforslaget sin Tilslutning, men udtalte dog nogle Betænkeligheder ved, at de vedkommende Valg ifølge §§ 3 og 6 skulde ledes af den paagældende Provst. Dette er efter min Opfattelse ganske nødvendigt. Saaledes som Synodalordningen er — og det er jo den, hele den midlertidige Ordning fremdeles hviler paa —, kan man ikke gaa over til at lade de nyvalgte Menighedsrepræsentanter selv vælge en Mand til Ledelse af Valget. Synodalordningen anviser ganske vist, at vedkommende Præst skulde lede Valget, men jeg finder det højst uheldigt, at en Mand, der selv er Part i Sagen, skal lede Valget; det vil være rettest, at det ledes af en Mand, der ikke selv saa direkte er Part i Sagen. Ogsaa hvis den Ændring, at de nyvalgte Menighedsrepræsentanter skulde vælge en Mand dertil, var fastslaaet i Sommer, hvad den jo ikke er, kunde det siges, at der derved kunde blive valgt en Mand, som i høj Grad er Part i Sagen, nemlig paa Grund af hans Interesse i Valget. Dette Lovforslag er jo et Tillæg til den Lov, vi vedtog i Sommer, og da blev det fastslaaet med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Valgene, at de i det hele skulde foregaa paa Synodallovgivningens Grund. Det maa vi og-